

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/210/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113222515
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8113222515.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Evy Šofrankovej v právnej veci žalobcu: CEE COLLECT FUND 1 LTD, so sídlom Agiou Nikolaou, 67-69, 1st Floor, Flat/Office 103, Egkokmi, 2408 Nikózia, Cyprus, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, Martin, proti žalovanému: V. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XXX, A., v konaní zastúpeného opatrovníčkou A. U., manželkou žalovaného, nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XXX, A., o zaplatenie 825,34 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9C/145/2013-96 zo dňa 30.03.2015 takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

II. Náhrada trov odvolacieho konania sa účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Pripúšťa zmenu návrhu v časti týkajúcej sa príslušenstva, a to tak, že žalobca požaduje, aby mu žalovaný zaplatil úroky z omeškania vo výške:

- 9 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.08.2010 do zaplatenia,
- 9 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.09.2010 do zaplatenia,
- 9 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.10.2010 do zaplatenia,
- 9 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.11.2010 do zaplatenia,
- 9 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.12.2010 do zaplatenia,
- 9 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.01.2011 do zaplatenia,
- 9 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.02.2011 do zaplatenia,
- 9 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.03.2011 do zaplatenia,
- 9,25 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.04.2011 do zaplatenia,
- 9,25 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.05.2011 do zaplatenia,
- 9,25 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.06.2011 do zaplatenia,
- 9,5 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.07.2011 do zaplatenia,
- 9,5 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.08.2011 do zaplatenia,
- 9,5 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.09.2011 do zaplatenia,
- 9,5 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.10.2011 do zaplatenia,
- 9,25 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.11.2011 do zaplatenia,
- 9 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.12.2011 do zaplatenia,
- 9 % ročne zo sumy 27,13 € od 09.01.2012 do zaplatenia.

I. Žalobu zamietá.

II. Žalobca nemá právo na náhradu trov konania“.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že na základe Zmluvy o postúpení zo dňa 20.08. 2012 medzi postupcom Všeobecná úverová banka a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný 08.01.2007 uzavrel so Všeobecnou úverovou bankou zmluvu o spotrebiteľskom úvere s názvom „Zmluva o poskytnutí flexi pôžičky“ za podmienok v zmluve uvedených. Vzhľadom na to, že žalovaný úver riadne nesplácal, žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa si uplatňuje nárok na vrátenie dlžnej sumy prostredníctvom súdu. Žalovaný vzniesol námietku premlčania.

Prvostupňový súd mal za to, že žalobca nie je vo veci aktívne vecne legitimovaný, nie je subjektom, ktorý predmetný úver poskytol, postúpenie pohľadávky bankou na žalobcu sa musí okrem § 524 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka riadiť aj § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách. Podľa názoru prvostupňového súdu nedošlo k relevantnému oznámeniu postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávok. Relevantné je také oznámenie, ktoré sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného, čo nebolo preukázané. Prvostupňový súd mal za to, že výzva, ktorá je uvedená v § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je právnym úkonom. Ide o faktický úkon, ktorý je však nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu a to postúpenia pohľadávky zo strany banky. V prípade, ak tento faktický úkon nebol vykonaný, neplatným bude následný právny úkon.

Poukázal na ust. §§ 524 ods. 1, 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, resp. zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že prvostupňový súd pochybil, keď svoju úvahu oprel o nesplnenie zákonných podmienok pre platné uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávok. Poukázal na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky. Vychádzajúc z prílohy k zmluvám o postúpení pohľadávok bol dlžník v omeškaní 1253 dní. Počet dní omeškania predstavuje aspoň 3 roky a vychádzajúc z uvedených skutočností a so situácie, že odporca ako dlžník postúpenie pohľadávky z dôvodu uvedeného § 92 ods. 8 zákona o bankách nenamietal, je potrebné postúpenie pohľadávky považovať za platné, pretože omeškanie dlžníka bolo evidentné dlhšie ako 90 dní. Nedoručenie písomnej výzvy právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi v konaní odporca nenamietal. Je však nepravdepodobné, aby banka pri tak dlhom omeškaní dlžníka zostala nečinná a nevyzývala dlžníka k plneniu.

V odvolaní uviedol, že námietka o nedostatku aktívnej legitimácie je nedôvodná, pretože pohľadávku zo spotrebiteľského úveru môže veriteľ postúpiť. Zákon neobmedzuje možnosť postúpenia pohľadávky na zahraničný subjekt nakoľko uvedená podmienka bola uvedená vo všeobecných podmienkach mal súd pri rozhodovaní sa držať dikcie § 525 ods. 2 občianskeho zákonníka ktorý stanovuje, že nemožno postúpiť pohľadávku, ak by to odporovalo dohode s dlžníkom. Neplatnosť teda môže spôsobiť iba existencia dohody medzi veriteľom a dlžníkom. K postúpeniu pohľadávky nie je potrebný súhlas dlžníka. Pohľadávka je majetkom a právo postúpiť pohľadávku je právo užívať majetok v zmysle Dohovoru o základných ľudských a občianskych právach (vyhláška č. 509/1992 Zb.).

Žalovaný resp. jeho opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) a potom ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Krajského súdu v Prešove najmenej 5 dní vopred rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd preberá prvostupňovým súdom zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správny skutkový záverom. Odvolací súd zdieľa i právne závery prvostupňového súdu. V celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 219 ods. 2 O.s.p.). K veci považuje za potrebné dodať nasledovné:

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či prvostupňový súd rozhodol vo veci správne, ak žalobu zamietol z dôvodu, že Zmluva o postúpení pohľadávok, na základe, ktorej právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania na žalobcu je neplatný právny úkon pre jeho rozpor so zákonom a z uvedeného dôvodu žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

Z ustáleného skutkového stavu prvostupňovým súdom vyplýva, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 08.01.2007 Zmluvu o poskytnutí flexi pôžičky (č.l.5,6) spisu. Právny predchodca žalobcu oznámením zo dňa 23.08.2012 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky voči nemu z predmetnej zmluvy (č.l.10). Prvostupňový súd vyzval žalobcu na preukázanie doručenia výzvy žalovanému postupom podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca na predmetnú výzvu nereagoval. Prvostupňový súd ustálil, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre platné uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávok, keďže v priebehu konania nepreukázal existenciu písomnej výzvy pôvodného veriteľa žalovaného. Z uvedeného dôvodu tak zmluvu o postúpení pohľadávok vyhodnotil ako právny úkon, ktorý je v rozpore so zákonom, preto je neplatným. Skonštatoval, že na základe takéhoto právneho úkonu nemohlo vzniknúť žalobcovi subjektívne právo na zaplatenie žalovanej istiny voči žalovanému.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkových záverov vyvodil správne právne závery. Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na vecne správne právne závery prvostupňového súdu a len na ich doplnenie uvádza nasledovné:

Odvolací súd stotožňuje s prvostupňovým súdom, že banka mohla postúpiť svoju splatnú pohľadávku (časť záväzku po jeho splatnosti) za splnenia písomnej výzvy a po uplynutí zákonom stanovenej doby omeškania.

Výkladom ustanovenia § 92, ods. 8 ZOB je záver, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

K odvolacej námietke žalobcu, že k postúpeniu pohľadávky nie je potrebný súhlas dlžníka odvolací súd udáva, že súhlas dlžníka nie je predmetom záveru o neplatnosti právneho úkonu a to postúpenia pohľadávky. Z ustanovenia § 92 ods. 8 ZOB je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné a za splnenia písomnej výzvy a po uplynutí zákonom stanovenej doby omeškania. V sporovom konaní je to žalobca, kto je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré opiera svoj návrh, pričom podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Ak teda účastník konania nespĺnil povinnosť tvrdenia i povinnosť dôkaznú, navrhnutými i vykonanými dôkazmi nepreukázal nepochybne skutočnosti ním tvrdené, znáša procesnú zodpovednosť za nedokázanie tvrdených skutočností, to jest neunesenie tzv. dôkazného bremena. Žalobca v konaní nepreukázal, že právny predchodca žalobcu písomne vyzval žalovaného na plnenie dlžných splátok ako ani nepredložil dôkaz o tom, že žalovaná suma predstavuje splátky úveru, ktoré sú splatné.

Z uvedených dôvodov má odvolací súd za preukázané, že aktívna legitimácia žalobcu na uplatnený nárok nie je daná.

„Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania“ (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 06. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

Odvolačím súdom nenašli dôvody pre odklon od doterajších rozhodnutí odvolacieho súdu (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/145/2014, 19Co/177/2014).

Keďže namietané nesprávne posúdenie veci dôvodné nebolo a prvostupňový súd správne zistil skutkový stav, odvolací súd rozsudok s osvojením si dôvodov ako správny potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný a žalovanému žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli.

Rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 :0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.